

שיר על השיחה

לקוטי שיחות חלק כב, אמור, שיחה א

מרת חנה גורארי', חב"ד טאמס ריווער

בפרשת אמור ניתן הציווי,
לספור ספירת העומר כדי להתכונן כראוי,
לקבלת התורה שבו אנו מצפים,
כעבד שסופר את הימים,
עד שישתחרר,
ולא יהיה עבד יותר.

לאדמו"ר הזקן, סדר היה מאוד חשוב,
ולכן הוא בחר שהדבר האחרון שבסידורו יהיה כתוב,
הוא ספירת העומר - בגלל שהסוף הוא הפסגה,
שמראה את המטרה של כל מושג התפילה.

1. העניין הראשון הוא - שתפילה היא מצווה מיוחדת במינה,
כי להגיד את המילים זה לא מספיק כדי לקיים אותה.
עם הלב צריכים להרגיש שאנו עומדים לפני מלך מלכי המלכים,
לשבח, להודות על הכל ולבקש את הצרכים.

המצווה של ספירת העומר עובדת באותה צורה,
חייבים להבין את המספר שסופרים בכל לילה.
המילים עצמם ללא כוונה,
לא נחשבים לתפילה או ספירה.

2. העניין השני הוא - שהדבר הכי חשוב כשמתפללים,
זה שהתפילה תשפר את האדם מבפנים,
אותו הדבר רואים כשסופרים,
ספירת העומר מטהרת אותנו מדברים שליליים.

3. העניין השלישי הוא - שמטרת התפילה,
היא לבקש את הצרכים שלנו עם הלב והנשמה,
אבל אם עוד לא קבלנו את מה שבקשנו,
במאה אחוז - את המצוה בוודאי קיימנו.

בספירת העומר אותו הדבר רואים,
העיקר זו ההכנה והתשוקה שעם כל הלב מרגישים,
אפילו אם את המטרה עוד לא השגנו,
כל יום, עוד מצוה קיימנו.

4. העניין הרביעי הוא שתפילה מתמקדת בכוחו של היחיד,
לשנות לטובה את ההווה ואת העתיד,
באותה צורה, הזמן שחוגגים את חג השבועות נוסד,
על פי הספירה של כל אחד.

כל שאר החגים,
חוגגים לפי מתי שאת ראש חודש קובעים,
בזמן שבית המקדש היה קיים,
בית דין היה קובע את ראש חודש לכולם.

אבל את חג השבועות חוגגים,
אחרי שכל אחד סופר ארבעים ותשעה ימים,
זה לא מבוסס על התאריך בלוח אלא על הכח בלבנו,
לטהר את עצמנו.

5. העניין החמישי הוא - שתפילה היא הבסיס של עבודת האדם,
ממנה באים ברכות בשפע לכל מקום בעולם,
כך גם כשאת ספירת העומר סופרים,
לתוך הנפש, רוח ונשמה, אור אין סוף ממשיכים.

על ידי כל העניינים האלו שהזכרנו, מה' אנו מבקשים,
שהוא יקיים את הבקשה שאנו אומרים בכל לילה שסופרים,
"הרחמן הוא יחזיר לנו את עבודת בית המקדש למקומו במהרה,
בימינו אמן סלה!"

***